

Χειροτονία Πρεσβυτέρου στη Χαλάστρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 10 Ιουλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Νεομαρτύρων Αθανασίου και Ιωάννου των Κουλακιωτών στη Χαλάστρα, ευχαριστώντας τον Θεό και τους τοπικούς Αγίους επί τη συμπληρώσει 26 ετών από την ημέρα της Ενθρονίσεως του (10 Ιουλίου 1994) στην Αποστολική Μητρόπολη της Βεροίας.

Παράλληλα στη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την εις πρεσβύτερον χειροτονία του διακόνου π. Ιακώβου Παπαδάμου, αγάμου κληρικού.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καί Ἀκύ-λαν τούς συνεργούς μου ἐν Χρι-στῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπέρ τῆς ψυ-χῆς μου τῶν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν».

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Αναλυτικά το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

Ένα ξεχωριστό αποστολικό ανά-γνωσμα άκούσαμε σήμερα από τον επίλογο της επιστολής του άπο-στό-λου Παύλου προς τούς Ρωμαί-ους. Καί είναι ξεχωριστό, γιατί ο πρωτοκορυφαίος άποστολος άπα-ρι-θμεί έν εύχαριστία καί εύγνω-μοσύνη όλους τούς συνεργάτες του καί τούς συνεκδήμους του, άνδρες καί γυναίκες, οί όποιοι στά-θηκαν δίπλα του στή διάρκεια τών άποστολικών περιοδειών του, στίς πόλεις άπό όπου πέρασε καί κήρυξε τό Εύαγγέλιο του Θεού. Εύχαριστεϊ όχι μόνο αυτόους πού τόν άκολούθησαν στή δύσκολη πορεία του εύαγγελισμού τών άν-θρώπων, αλλά καί εκείνους πού πίστευσαν στον Χριστό καί συνέ-χισαν τό έργο του στίς πόλεις άπό τίς όποιες πέρασε.

Γνωρίζει ο άπόστολος ότι όλοι αúτοι, οί όποιοι μέ ποικίλους τρό-πους συνέβαλαν στό άποστολικό έργο του, τό έκαναν άπό άγάπη, τό έκαναν θυσιαστικά, τό έκαναν μέ άυταπάρνηση, καί όπως γράφει ο ίδιος για τό ζευγος τών σκηνο-ποιών πού γνώρισε στήν Κόρινθο, τόν Άκύλα καί τήν Πρίσκιλλα, αúτοι «ύπέρ τής ψυχής μου τών έαυτών τράχηλον υπέθηκαν», για χάρη του, δηλαδή, ήταν πρόθυμοι νά θυσιάσουν τόν ίδιο τόν έαυτό τους. Δέν μάς αναφέρει ο άπόστο-λος Παύλος τί ακριβώς έκαναν οί δύο άγιοι συνεργοί του, γιατί δέν έχει ιδιαίτερη σημασία. Αυτό πού θέλει νά μάς δείξει είναι τό παρά-δειγμα τής αναστροφής αúτων τών ανθρώπων, τών συνεργών του έν Κυρίω, όπως συχνά τούς όνομάζει, καί τό όποιο θά πρέπει νά μιμούμεθα καί έμείς. Διότι Έκκλησία είμεθα όλοι όσοι έχουμε βαπτισθεϊ στό όνομα του Χριστού, όσοι άξιωθήκαμε νά γίνουμε μέλη του Σώματός του, όσοι κοινωνοϋ-με του Σώματος καί του Αϊματός του, καί τό έργο τής Έκκλησίας μάς άφορά όλους καί όλοι έχουμε χρέος νά συμμετέχουμε σέ αúτο καί νά προσφέρουμε σέ αúτο, είτε είμεθα κληρικοί είτε λαϊκοί, ο κα-θένας ασφαλώς ανάλογα μέ τίς δυνάμεις καί τίς δυνατότητές του.

Φαντάζεται κανείς ότι σέ ένα ανθρώπινο σώμα άν συμβεϊ κάτι σέ ένα μέλος δέν σπεύδουν τά άλλα νά τό βοηθήσουν; Τό ίδιο ισχύει καί για τό μυστικό σώμα του Χριστού, για τήν Έκκλησία. Η Έκκλησία μάς προσφέρει μέ τό έργο της καί μέ τά ιερά μυστήριά της τή σωτηρία, καί έμείς ως μέλη τής Έκκλησίας, ως μέλη του σώ-ματος του Χριστού, όφείλουμε νά κάνουμε τό πάν, θυσιάζοντας καί τόν ίδιο τόν έαυτό μας, για τήν πρόοδο καί τήν ένίσχυση του έρ-γου τής Έκκλησίας, έτσι ώστε νά βοηθοϋνται καί άλλοι άνθρωποι καί νά δοξάζεται ο Θεός.

Καί εάν αúτο ισχύει για τά λαϊκά μέλη τής Έκκλησίας, ισχύει πολύ περισσότερο για έμάς τούς κληρι-κούς, οί όποιοι έχουμε άφιέρωση τή ζωή μας στό έργο καί τή

δια-κονία της καί ἔχουμε λάβει ἀπό τήν Ἐκκλησία τήν τιμή καί τή χά-ρη τῆς ἱερωσύνης.

Αὐτήν τή χάρη θά λάβεις καί σύ σέ λίγο διά τῶν χειρῶν τοῦ Ἐπι-σκό-που σου καί διά τῆς ἐπικλή-σεως τοῦ Παναγίου καί τελεταρχι-κοῦ Πνεύματος. Καί ἡ χάρη αὐτή εἶναι πολύ μεγαλύτερη ἀπό αὐτήν πού εἶχες μέχρι σήμερα ὡς διάκο-νος τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπό σήμερα θά εἶσαι οἰκονόμος τῶν μυστη-ρίων της καί ποιμένας τῶν λογι-κῶν της προβάτων. Ἀντιλαμβά-νε-σαι καί σύ πόσο μεγαλύτερη εἶναι αὐτή ἡ τιμή ἀλλά καί πόσο μεγα-λύτερη εἶναι ἡ εὐθύνη τήν ὁποία σοῦ ἐμπιστεύεται ἡ Ἐκκλησία διά τοῦ Ἐπισκόπου σου. Διότι, ὅπως μᾶς διδάσκει ὁ Χριστός στήν παρα-βολή τῶν ταλάντων, ὁ Κύριος ἀνέμενε ἀπό αὐτόν πού ἔλαβε τό ἕνα τάλαντο, ἄλλο ἕνα, ἀλλά ἀπό αὐτούς πού ἔλαβε τά δύο καί τά πέντε, πολλαπλάσια. Αὐτό σημαί-νει ὅτι περιμένει καί ἀπό σένα πού σέ τιμᾷ σήμερα μέ τή χάρη τῆς ἱερωσύνης, μεγαλύτερη προσπά-θεια, μεγαλύτερο ζῆλο, μεγαλύτε-ρη προσφορά, μεγαλύτερη αὐτα-πάρ-νηση καί αὐτοθυσία, ὥστε νά φανεῖς κατά τό δυνατόν ἀντάξιος τῆς τιμῆς πού σοῦ κάνει ὁ Χριστός.

Μήν ἀντιμετωπίσεις ποτέ τή χά-ρη τῆς ἱερωσύνης ὡς μέσο γιά νά ἀπολαύσεις τήν τιμή καί τόν σεβα-σμό τῶν ἀνθρώπων ἢ ἄλλα ὀφέ-λη. Ἡ Ἐκκλησία μας δέν ὀφείλει σέ κανέναν τίποτε. Ἐμεῖς ὀφεί-λου-με, ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος, νά θέτουμε καί τόν τράχηλον ἡμῶν γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ ἔργου τό ὁποῖο μᾶς ἐμπι-στεύ-θηκε.

Ἀγωνίζου, λοιπόν, νά ἀνταπο-κρι-θεῖς στήν οὐράνια αὐτή δωρεά καί τιμή πού λαμβάνεις σήμερα μέ τήν ἀπόλυτη ἀφοσίωσή σου στήν Ἐκκλησία, μέ τήν ὑπακοή σου στόν Θεό καί στόν Ἐπίσκοπό σου, μέ τήν ταπείνωσή σου, μέ τήν αὐ-ταπάρνησή σου, μέ τήν προσεκτι-κή ζωή καί ἀναστροφή σου, μέ τή συνέπειά σου, μέ τήν ἀγάπη σου, μέ τή διάθεσή σου νά ἀγιάζεις τόν ἑαυτό του, προφυλάσσοντάς τον ἀπό τούς πειρασμούς καί τίς κα-κίες τοῦ κόσμου.

Φέρεις τό ὄνομα τοῦ ἁγίου Ἰα-κώβου πρὸς τιμήν ἑνός ἀπό τούς νεωτέρους ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, ἑνός κληρικοῦ πού διέθετε καθαρότητα βίου καί ἀγάπη ἀπε-ριό-ριστη στόν Θεό καί τούς ἀν-θρώ-πους, ὥστε ἀξιώθηκε οὐρα-νίων χαρισμάτων. Γι' αὐτό καί εὐχομαι πατρικά ἡ ζωή του καί ἡ ἱερά μορφή του νά σέ καθοδηγοῦν στή νέα σου ἱερατική ζωή. Σέ αὐ-τήν θά σέ συνοδεύουν καί οἱ προ-σευχές ὅλων τῶν συμπροσευχο-μένων σήμερα πατέρων τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, μαζί μέ τίς εὐχές τοῦ πνευματικοῦ σου πα-τρός, τοῦ προῖσταμένου τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ναοῦ ἀλλά καί τίς δικές μου πα-τρικές εὐχές, οἱ προσευχές τῆς μη-τέρας σου, τῶν οἰκείων καί φί-λων, ὥστε νά διακονήσεις στό γεώρ-γιο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χρι-στοῦ φυλάσσοντας τήν παρακατα-θή-κη τῆς πίστεως καί τῆς εὐσε-βείας πού σέ λίγο θά λάβεις ἄσπι-λη καί ἀμόλυντη ἕως τῆς συντε-λείας τοῦ αἰῶνος, γιά νά ἀκούσεις καί σύ τό «εὖ δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ,

εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου».